خبر

زهرا شجاعی دبیرکل مجمع زنان اصلاح‌طلب شد

مجمع زنان اصلاح‌طلب پس از پایان اولین کنگره خود در بیانیه‌ای، بر ضرورت توجه به امور زنان در همه حوزه‌ها تأکید کرد.

به گزارش ایسنا، در بخشی از این بیانیه آمده است: فقدان یک نظر جامع و منشور مورد اجماع همگان از جایگاه نقش زن در نظام نوپای جمهوری اسلامی منجر به برخوردهای سلیقه‌ای و اجتهادهای شخصی و جناحی در این زمینه شده است اما در مجموع روند رو به رشد اما کند پیشرفت زنان با وجود نگرش سطحی متحجرانه یا دیدگاه‌های افراطی و ایجاد موانع فکری و فرهنگی غیرقابل انکار است.

زنان اصلاح‌طلب افزوده‌اند: وجود احزاب زنان در کشور و ایجاد شاخه زنان در احزاب دیگر می‌تواند از جمله شاخص‌های مشارکت سیاسی در سطح عالی، شرکت در احزاب و گروه‌های سیاسی باشد. اهمیت نقش احزاب در تحقق دموکراسی بر کسی پوشیده نیست. احزاب زنان می‌توانند در ساز و کار قدرت وارد شوند و زمینه را در جهت بهره‌مندی نظام از سرمایه انسانی زنان در مدیریت سیاسی کشور فراهم سازند. مجمع زنان اصلاح‌طلب بر این باور است که ضعف دستیابی زنان به قدرت تنها و مهم‌ترین معضل زنان نیست بلکه بر اساس نگرش جامع و نظام‌مند باید به تمام امور زنان در همه حوزه‌ها پرداخت. این بیانیه افزوده است: موضوع اشتغال و بیکاری، حاکمیت تفکر مردسالاری، تبعیض‌های جنسیتی ناهنجاری‌های اجتماعی، ناکارآمدی و تعدد نهادهای متولی امور زنان، زنان آسیب دیده و آسیب‌پذیر، بازنگری و اصلاح قوانین و مقررات بر اساس مقتضیات زمان و مکان، مشکلات سیستم قضایی، تغییر کارکرد نهاد خانواده، زنانه شدن فقر، کمبود فضای فرهنگی، ورزشی، تفریحی از جمله مسائل مهم زنان است که عزم راسخ وجدی ملی را می‌طلبد. بدیهی است حزب از پیگیری و رصد این امور از هیچ تلاشی فروگذار نخواهد کرد و از دولت و دستگاه حاکمه رسیدگی جدی را خواستار است. بر اساس این بیانیه، اصلاح‌طلبی، یک جریان دین باور، خردورز، نواندیش، توسعه‌گرا، آزادیخواه، عدالت‌طلب، اعتدالگرا، قانونمدار، صلح‌طلب، معتقد به اعتلای ایران اسلامی و ایرانیان، معتقد به حقوق شهروندی و اصالت رأی مردم و حق حاکمیت ملی است که مقابله با جهل و خشونت و خودکامگی و انحصارطلبی و رفع فقر و فساد و تبعیض در سطوح مختلف اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی را از راه‌های دموکراتیک و ساختارهای نهادمند دنبال می‌کند. گفتنی است در نخستین جلسه شورای مرکزی این حزب، زهرا شجاعی به عنوان دبیرکل انتخاب شد.

فعالان حزبی و سیاسی در گفتو گو با «ایران»:

اصلاح ساختار و استفاده از قومیت‌ها در مدیریت، نیاز وزارت کشور است

قزوینی سخنگوی مجمع نیروهای خط امام(ره): معرفی رحمانی فضلی، با توجه به انتظارات از دولت روحانی، اقدام مثبتی است

علی محمدی/ایران

کمتر کسی است که دوران متلاطم وزارت کشور در دولت نهم و دهم را از یاد برده باشد؛ وزارتخانه‌ای که به لحاظ وسعت، کثرت و حساسیت وظایف و مأموریت‌هایش به «دولت ِ در دولت» موسوم است، در هشت سال ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد دستخوش حواشی و شایعات متعددی بود؛ از اصرار رئیس دولت نهم برای عزل مصطفی پورمحمدی در جریان انتخابات مجلس شورای اسلامی گرفته تا ماجرای مدرک تقلبی علی کردان؛ از حرف و حدیث‌ها درباره صادق محصولی گرفته تا گعده‌هایی که گفته می‌شد در ساختمان بلند خیابان فاطمی، محل تصمیم‌گیری‌های حلقه خاص اطرافیان رئیس دولت است. مجموعه این موارد بود که سبب شد وزارتخانه‌ای که خود باید لنگر آرامش در جامعه باشد، کانون نگرانی‌ها، شک و شبهه‌ها و شایعه‌ها شود. شاید بر همین اساس بود که حسن روحانی بعد از پیروزی در انتخابات سال ۹۲، عبدالرضا رحمانی فضلی را برای به عهده گرفتن مسئولیت وزارت کشور به مجلس معرفی کرد؛ چهره‌ای از اردوگاه اصولگرایان که پیش‌تر مسئولیت‌هایی چون قائم مقامی دبیر شورای عالی امنیت کشور و ریاست دیوان محاسبات کشور را برعهده داشت. رحمانی فضلی در دوران مسئولیتش در دیوان محاسبات که با ریاست جمهوری احمدی‌نژاد همزمان شده بود، بارها و بارها تخلفات متعدد رئیس وقت دولت را منتشر و گوشزد کرد. او همچنین زمانی که علی لاریجانی در رأس صدا و سیما بود، معاونت اجتماعی، فرهنگی و رسانه‌ای این سازمان را به عهده گرفت و همین همکاری بود که از حسن روابط او با رئیس فعلی مجلس شورای اسلامی خبر می‌داد و باعث شد ابتدای معرفی رحمانی فضلی از سوی روحانی، اصلاح‌طلبان به رئیس جمهوری خرده بگیرند؛ چه پیش از وی نام چهره‌های اصلاح‌طلب برای تصدی این مسئولیت مطرح بود و معرفی رحمانی فضلی اصولگرا سبب شد شماری از اصلاح‌طلبان معرفی او را «مصالحه» روحانی با سایر مراکز قدرت بدانند. حال چهار سال از آن روزها می‌گذرد؛ اصلاح‌طلبانی که در این مدت با ریزبینی و حساسیت ویژه عملکرد وزیر کشور را رصد می‌کردند، نه تنها دیگر اعتراضی به معرفی مجدد رحمانی فضلی ندارند، بلکه اذعان دارند حضور یک چهره اصلاح‌طلب در رأس این مجموعه نمی‌توانست به اندازه حضور رحمانی فضلی منتج به نتیجه مطلوب شود.

در هفته‌های گذشته علی شکوری راد، دبیرکل حزب اتحاد ملت ایران و غلامحسین کرباسچی دبیرکل کارگزاران سازندگی نیز بر این نکته صحه گذاشتند. اگر دیدگاه اکثریت مجلس منطبق با موضع گیری اغلب فعالان سیاسی باشد، به نظر می رسد رحمانی فضلی، رأی اعتماد بگیرد، اما هم این جریان و هم جریان‌های دیگر بر پیگیری مطالبات جا مانده و تثبیت سیاست‌های اعتدالی دولت تأکید دارند.

■ وزارت کشور در چارچوب اعتدال

حمید قزوینی، سخنگوی مجمع نیروهای خط امام در گفت‌وگو با «ایران» با یادآوری شرایط کشور در انتهای دولت احمدی‌نژاد، می‌گوید: قبل از قضاوت درباره وزرای پیشنهادی رئیس جمهوری باید ابتدا مشخص کنیم چه انتظاری از دولت یا یک وزارتخانه مشخص داریم. او با تأکید بر اینکه در ارزیابی‌ها درباره عملکرد کلی دولت روحانی، همواره باید به این نکته توجه داشت که دولت اول او در شرایط خاصی تشکیل شد، ادامه داد: فارغ از مسائل و معضلات بین‌المللی، ۸ سال سیاست‌های دولت محمود احمدی‌نژاد به فضای سیاسی آسیب جدی زده بود. به نوعی که یک بی اعتمادی بر فضا حاکم بود و بدبینی و سوء ظن به احزاب و تشکل‌های سیاسی افزایش یافته بود. رابطه دولت و نهادهای سیاسی و حتی صنفی در پایین‌ترین حد بود. سخنگوی مجمع نیروهای خط امام با بیان اینکه «نخستین گام وزارت کشور آقای روحانی در دولت اول، خروج از آن فضای بدبینی و بی اعتمادی بود و انصافاً در این راستا خوب عمل کرد»، ادامه داد: در چهار سال گذشته، تعامل دولت با احزاب بیشتر شد؛ شخص وزیر در جلسه با گروه‌ها و تشکل‌های سیاسی شرکت می‌کرد و در مجموع فضای امن و آرامی برای فعالیت احزاب به وجود آمد. عملکرد وزارت کشور در انتخابات به گونه ای نبود که فضا را ناامن کرده یا به روند سالم انتخابات لطمه بزند. روی هم رفته معتقدم نمره وزارت کشور دولت یازدهم مثبت است؛ اگرچه ممکن است انتظارات و توقعات مردم و گروه‌های سیاسی بیشتر از اینها باشد. او در باب معرفی مجدد رحمانی فضلی به عنوان وزیر کشور نیز گفت: ابتدا باید ببینیم دولت آقای روحانی اصلاح‌طلب است یا اعتدالی، همان گونه که خود آقای روحانی بارها و بارها اعلام کرده، مشی و گرایش اعتدال گرایانه دارد؛ بر این اساس باید در کابینه آقای روحانی منتظر چهره‌های اعتدالی بود. آقای رحمانی فضلی در چهار سالی که مسئولیت وزارت کشور را به عهده داشت، نشان داد اعتدالی حرکت می‌کند. باید به این نکته توجه داشت جریان اصولگرا نیز در سال‌های اخیر دچار تحول شده و مرزبندی‌هایش به میزان زیادی تغییر کرده است و آقای رحمانی فضلی در زمره اصولگرایان اعتدالی است. از طرفی باید توجه داشت وزیر کشور باید بتواند با نهادهای امنیتی، نهادهای بالادستی و همچنین نهادهای انتظامی ارتباط و تعامل داشته باشد. به اعتقاد من اگر انتظارات‌مان را در چارچوب دولت روحانی تعریف کنیم، معرفی آقای رحمانی فضلی نکته مثبتی است.

> اصلاح‌طلبانی که عملکرد وزیر کشور را رصد می‌کردند، نه تنها دیگر اعتراضی به معرفی مجدد رحمانی فضلی ندارند، بلکه اذعان دارند حضور یک چهره اصلاح‌طلب در رأس این مجموعه نمی‌توانست به اندازه حضور رحمانی فضلی منتج به نتیجه مطلوب شود

سید رضا اکرمی عضو جامعه روحانیت مبارز، موضوع معرفی وزرای پیشنهادی به مجلس شورای اسلامی برای گرفتن رأی اعتماد را از دو منظر قابل توجه دانست و به «ایران» گفت: نکته نخست اینکه وقتی آقای روحانی به عنوان رئیس جمهوری آقای عبدالرضا رحمانی فضلی را برای تصدی مسئولیت وزارت کشور مجدداً پیشنهاد داده است، به این معناست که عملکرد ایشان را مثبت ارزیابی کرده و ادامه فعالیت ایشان را معقول می‌داند. از طرف دیگر، نمایندگان مجلس شورای اسلامی هستند که آنها هم با توجه به شناختی که از افراد معرفی شده و برنامه‌های آنان دارند، درباره وزرای پیشنهادی قضاوت می‌کنند. وی با یادآوری رأی بالای رحمانی فضلی از مجلس نهم، افزود: مجلس فعلی با مجلس نهم متفاوت است و مجلس نسبتاً جدیدی است. باید دید آیا مجلس دهم شورای اسلامی هم با آقای رئیس جمهوری هم رأی و هم نظر است یا خیر؟ تا جایی که بنده آقای رحمانی فضلی را می‌شناسم و با رصد کارنامه وی در وزارت کشور معتقدم وی کارنامه قابل قبول و قابل دفاعی دارد و نکته منفی‌ای نمی‌بینم.

> رئیس جمهوری به نقل از گزارش وزیر اطلاعات گفته بود که بازداشت شده‌ها جرمی مرتکب نشده‌اند.
>
> علی مطهری در کمیسیون امنیت ملی گفته بود که نه وزارت اطلاعات بلکه اطلاعات سپاه مدیران کانال ها را بازداشت کرده‌اند

■ تأکید بر استفاده از اقوام مختلف

جلال جلالی‌زاده، فعال سیاسی اصلاح‌طلب نیز با یادآوری این ضرب‌المثل که «از قدیم گفته‌اند، صلاح مملکت خویش خسروان دانند» در گفت‌وگو با «ایران» تأکید کرد: قطعاً آقای روحانی به افرادی که به عنوان وزیر پیشنهادی به مجلس معرفی کرده‌اند، اعتماد دارند. آقای رحمانی فضلی چهار سال سکاندار وزارت کشور در دولت روحانی بودند و می‌شود در کارنامه ایشان نقاط منفی و مثبتی دید. وی ادامه داد: در دوره مسئولیت ایشان احزاب، فضای مناسب‌تری برای فعالیت داشتند و احزاب متعدد اصلاح‌طلب توانستند مجوز و پروانه فعالیت دریافت کنند. در برگزاری انتخابات نیز کارنامه قابل قبولی دارند اما دو نکته نیازمند توجه ویژه است؛ نخست اینکه از همه اقوام از جمله از مجموعه مدیران توانمند کرد کشور استفاده کند؛ چرا که متأسفانه اظهاراتی منتسب به ایشان ذهنیتی منفی در این خصوص ایجاد کرده است. دوم اینکه گاهی و در مقاطعی دیده شد فرمانداران، مستقل از نمایندگان مجلس ظاهر نشدند؛ به عبارت واضح‌تر برخی فرمانداران به جای اعمال سیاست‌های اصلی دولت، تحت تأثیر فشارهایی خارج از دستگاه اجرایی عمل کردند که امید است این دو نکته منفی در دوره جدید زدوده شود.

■ لزوم انتصاب استانداران توانمند

اصغر سلیمی، عضو کمیسیون شوراها در مجلس هم در گفت‌وگو با «ایران» در عین حال که پیش‌بینی کرد رحمانی فضلی از مجلس رأی اعتماد می‌گیرد، از گلایه برخی نمایندگان در موضوع استانداران خبر داد. وی نیز با یادآوری فضای حاکم بر رابطه دولت و مجلس در انتهای دولت احمدی‌نژاد، گفت: آقای روحانی در دولت اولش باید برای وزرایش از مجلس نهم رأی اعتماد می‌گرفت؛ با توجه به اختلافاتی که بین دولت و مجلس نهم بود، بهتر بود گزینه پیشنهادی وزارت کشور، فردی باشد که هم رئیس جمهوری و هم نمایندگان به وی اعتماد داشته باشند و هم بتواند سیاست‌های دولت را پیاده کند. این نماینده مجلس، رحمانی فضلی را گزینه مناسبی در این چارچوب دانست و تأکید کرد: ایشان در این مدت در چارچوب انصاف و اعتدال کارش را انجام داده است اما نمایندگان انتظار دارند در دوره جدید استانداراني فعال‌تر و عملگراتر در رأس کار باشند. نماینده سمیرم با اشاره به اهمیت جایگاه و حیطه مأموریتی استانداران، افزود: درست است برخی، مشکلاتی که در بعضی استانداری‌ها وجود دارد را به وزیر کشور منتسب می‌کنند اما واقعیت این است که درباره استانداران هیأت دولت تصمیم می‌گیرد. اما بهتر است آقای رحمانی فضلی افرادی توانمند و کارآمد تر به هیأت دولت معرفی کند.

■ ضرورت اصلاح ساختار وزارت کشور

امرالله شیخانی دبیرکل حزب مردم هم با اشاره به اهمیت و گستره وظایف وزارت کشور معتقد است که برخی وظیفه‌های بنیادین این وزارتخانه مورد بی توجهی قرار گرفته است همچون نظارت بر شهرداری‌ها و اجرای صحیح قانون شوراها و شهرداری، طرح جامع تقسیمات کشوری، تدوین قانون جامع انتخابات و تدوین قانون جامع تشکل سیاسی و صنفی. این فعال سیاسی با بیان اینکه یک شهروند از زمانی که به دنیا می آید تا زمانی که بدرود حیات گفته و به قولی «زگهواره تا گور» با وزارت کشور و زیرمجموعه‌هایش سر و کار دارد، به «ایران» گفت: اما متأسفانه می‌بینیم گاهی ساختار وزارت کشور با وظایف محوله همخوانی ندارد؛ برای نمونه تأمین و حفظ امنیت داخلی و استقرار نظم و آرامش در کشور و ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های اطلاعاتی، انتظامی و نظامی و حفاظت از مرزها به عهده وزارت کشور است اما در استان‌ها، تنها یک شورای تأمین وجود دارد. بر این پایه، وزارت کشور ابتدا خود نیازمند اصلاح ساختاری است.

به گفته وی اصلاح ساختار تقسیمات کشوری و اصلاح قانون احزاب و تشکل‌های سیاسی نیز از اولویت‌های وزارت کشور است.

امروز، برگزاری دادگاه مدیران کانال‌های تلگرامی

دادگاه مدیران کانال‌های تلگرامی امروز از ساعت ۱۰ در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی و به مدت ۳ روز برگزار می‌شود. به گفته سیدعلی مجتهدزاده وکیل تعدادی از این مدیران بازداشت شده، این پرونده ۶ متهم دارد که ۵ نفر آنها با قرار وثیقه پیش از این آزاد شده و یک نفر از آنها همچنان در بازداشت بسر می‌برد. مجتهدزاده به ایسنا گفت: کیفرخواست صادره را مطالعه کرده‌ایم. به عقیده من اتهامات مطروحه نسبت به موکلانم فاقد وجاهت قانونی است، ولی در هر صورت تصمیم‌گیر اصلی ریاست دادگاه است و امیدواریم ریاست دادگاه استدلالات و دفاعیات ما را در نظر بگیرد.

روزهای آخر اسفند ماه سال گذشته و در زمان اوج گرفتن فعالیت‌های انتخاباتی بود که بازداشت تعدادی از مدیران کانال‌های تلگرامی اصلاح‌طلب و هوادار دولت یازدهم رسانه‌ای شد. بتدریج معلوم شد که علی احمدنیا (اصلاحات نیوز)، حیدر ولی‌زاده (مجمع اصلاح‌طلبان)، جواد جمشیدی (اصلاح‌طلبان نیوز)، سعید نقدی (حامیان دکتر حسن روحانی)، سعید افروزی (هواداران دکتر حسن روحانی)، سید مجتبی باقری (کانال هواداران دکتر علوی وزیر اطلاعات) نیما کشوری (تلخند سیاسی) و سبحان جعفری (زنده باد اصلاحات) بازداشت شده‌اند. در روزهای آخر فروردین سال جاری البته سعید افروزی و حیدرولی‌زاده آزاد شدند.

در شرایطی بی‌خبری از این فعالان حوزه مجازی و عدم انتشار جزئیاتی درباره بازداشت آنها، وزیر اطلاعات ۱۶ فروردین در حاشیه جلسه هیأت وزیران گفت که دولت از ابتدا با دستگیری مدیران کانال‌های تلگرامی مخالف بوده و است. سید محمود علوی گفت: «نظر دولت این است که این مسأله به شکل مسالمت‌آمیز حل و مدیران کانال‌ها آزاد شوند.» رئیس جمهوری هم ۲۱ فروردین و در نشست خبری در همین باره از دستور خود به وزیر اطلاعات برای پیگیری این موضوع خبر داد و به نقل از گزارش وزارت اطلاعات گفت که بازداشت شده‌ها جرمی مرتکب نشده‌اند.

در واکنش به این سخنان روحانی بود که سخنگوی دستگاه قضایی برای نخستین بار در نشست خبری ۲۳ فروردین اتهام دستگیر شدگان را «مطالب ضد امنیتی و انتشار مطالب مستهجن و ضد امنیت عمومی» برشمرد. محسنی اژه‌ای البته سخنان رئیس جمهوری و وزیر اطلاعات را بی‌پاسخ نگذاشت و گفت: «علی القاعده جناب آقای رئیس جمهوری که اطلاعات حقوقی دارند می‌دانند که مرجع صالح برای اینکه کسی مرتکب جرم شده یا نشده است وزیر اطلاعات نیست و من خودم زمانی وزیر اطلاعات بودم لذا وزیر اطلاعات در این باره مرجع صالح نیست... مطالبی درباره خود وزیر اطلاعات مطرح است که ایشان نمی‌تواند در این پرونده حتی اظهار نظر یا گزارشی تهیه کند.»

در ادامه، کار به طرح سؤال نمایندگان مجلس از وزیر اطلاعات کشید، طرحی که با محوریت علی مطهری نایب رئیس مجلس تدوین شده بود. علوی ۱۶ خرداد در جلسه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی حاضر شد و به گفته نقوی حسینی سخنگوی کمیسیون، وزیر اطلاعات در این جلسه گفت که بازداشت مدیران تلگرامی توسط این وزارتخانه انجام نشده لذا او نباید پاسخگوی اقداماتی باشد که دستگاه‌های دیگر انجام داده‌اند. نقوی حسینی به نقل از علی مطهری هم گفته بود: «ما موضوع را پیگیری کردیم گفتند این بازداشت‌ها از طرف وزارت اطلاعات نبوده بلکه توسط اطلاعات سپاه بوده، ولی ما از وزیر اطلاعات می‌توانیم سؤال کنیم.»

علیرضا رحیمی عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس هم درباره همین جلسه به ایلنا گفته بود: «نکته قابل‌توجه در توضیحات وزیر اطلاعات این بود که مسئولان این وزارتخانه سابقه یک‌سال اخیر تمامی کانال‌هایی را که ادمین‌های آنها بازداشت شدند مورد بررسی قرار داده و هیچ‌گونه محتوای غیراخلاقی و ضد انقلابی دیده نشده و حتی برخی بازداشت‌شدگان از مقلدان رهبر معظم انقلاب بوده‌اند.

به‌گفته آقای علوی جلسه‌ای مشترک میان وزارت اطلاعات و دبیر شورای‌عالی امنیت ملی برای بررسی دقیق‌تر این مسأله برگزار شده اما در عین حال، از آن‌جا که مراجعی که این ادمین‌ها را دستگیر کرده در جلسه حضور ندارند، مسئولان وزارت اطلاعات قادر به پاسخگویی نبوده و بهتر است کسانی که در این بازداشت‌ها دست داشتند، برای پاسخگویی حاضر شوند.»

علی مطهری نماینده تهران هم روز بعد در اینستاگرام خود درباره این جلسه نوشت: «حرف من این بود که وزارت اطلاعات نباید اجازه ورود یک نهاد دیگر را که به مجلس پاسخگو نیست به حوزه کاری‌اش بدهد والا هیچ‌کس جلودار آنها نخواهد بود و این امر برای کشور و انقلاب یک خطر است. به هر حال از پاسخ وزیر قانع نشدم و قاعدتاً سؤال باید به صحن علنی بیاید..

دگرخوان

اعتماد

■ **یادداشت: «زمینه‌سیاسی کابینه»: عباس عبدی**

پس از دو ماه گمانه‌زنی بالاخره اسامی وزیران پیشنهادی از طرف رئیس جمهوری به مجلس اعلام شد. واکنش‌ها از جانب حامیان آقای روحانی کمابیش قابل انتظار بود. عده‌ای آه و ناله سر دادند که این کابینه مطابق رأی ۲۴ میلیون نفر نبود و هیچگاه هم مشخص نشد که از کجا نظرات آن ۲۴ میلیون را به دست آورده‌اند و آن را نمایندگی می‌کنند. این گروه به نوعی معتقد بودند که کوه موش زایید. بویژه با قول‌ها و وعده‌هایی که شنیده بودند، انتظار دیگری داشتند. در مقابل گروه دیگری گفتند همین خوب است و به موانع شکل دادن یک کابینه اشاره کردند. در حالی که از چهره برخی افراد این گروه می‌توانید بخوانید که چه فشار روانی را تحمل می‌کنند تا چیزی را بگویند که قبول ندارند و مطابق آموزه‌ها یا انتظارات پیشین خودشان نیست! گروه دیگری نیز فعلاً سکوت کرده‌اند تا ببینند چه پیش خواهد آمد... در شرایط کنونی ایران نیروهایی که در حوزه عمومی هستند، همه به یک شکل ترکش خورده محسوب می‌شوند و به علت فضای سیاسی در ۱۰ سال گذشته و حتی در ۲۵ سال گذشته به نحوی رفتار شده است که احتمال ورود آنان به ساختار مدیریت اجرایی به جای تقویت، تضعیف شده است. بنابراین حداقل بخشی از انتظارات سیاسی و انتخاباتی که بر اثر حضور این کنشگران در فضای عمومی شکل می‌گیرد، در عمل نمی‌تواند در ساخت رسمی بازتاب پیدا کند... سخنان تبلیغاتی ریاست‌جمهوری... انتظارات را در خصوص حضور زنان و جوانان و حتی اقوام در دولت افزایش داد... در جامعه‌ای که تا ۷۵ درصد مردم در انتخابات شرکت می‌کنند به معنای آن است که عرصه عمومی به هر دلیلی محل بروز و ظهور مطالبات و خواست‌های این مردم است. از سوی دیگر اگر برونداد انتخابات نتواند این خواست‌ها را نمایندگی کند، کارایی و بقای عادی آن دچار مشکل خواهد شد.

■ **سرمقاله: «مجلس و کابینه روحانی»: صادق زیباکلام**

انتقاداتی که چینش کابینه جدید در روزهای اخیر به همراه آورده، گویا سبب شده زمزمه‌هایی در میان برخی فراکسیون‌ها نسبت به دادن رأی کبود به شماری از وزیران پیشنهادی، مطرح شود. به نظر می‌رسد انتقاداتی که این روزها نسبت به وزیران پیشنهادی مطرح شده، این شائبه را به وجود آورده باشد که پس رأی‌دادن به برخی گزینه‌ها، خیلی هم کار نادرستی نباشد. البته این درست است که نمایندگان مجلس از این حق برخوردارند که به هرکدام از وزیران به هر دلیلی که دارند، رأی اعتماد ندهند اما نباید از این مهم غافل شد گلایه‌هایی که متوجه کابینه پیشنهادی شده، بیشتر به آنچه دکتر روحانی انتخاب نکرده‌اند، صورت گرفته تا آنچه انتخاب کرده است. به عبارت دیگر، نارضایتی منتقدان، لزوماً از بابت این نیست که چرا این افراد برای تصدی وزارتخانه‌ها معرفی شده‌اند؛ بلکه انتقادات آنها از بابت انتخاب نشدن زنان و کم‌توجهی به برخی اقلیت‌هاست که در انتخابات ۲۹ اردیبهشت مشارکت بالایی داشته‌اند. این انتقادات نباید بهانه‌ای شوند برای رأی‌ندادن به برخی از وزیران پیشنهادی، بنا بر انگیزه‌های شخصی یا مطالباتی که ممکن است خدای نکرده از برخی وزیران صورت گرفته بوده باشد و چون آن مطالبات تحقق نیافته‌اند، حالا اقدام به دادن رأی کبود به وزیر پیشنهادی کنند. واقعیت آن است که کارنامه وزرایی که دوباره به مجلس معرفی شده‌اند، اگر از متوسط کابینه اول دکتر روحانی بالاتر نبوده باشد، یقیناً پایین‌تر هم نیست.

■ **یادداشت: «دولت دوازدهم و سیل مطالبات»: سید مسعود رضوی**

از شگفتی‌های ایام و هفته‌های اخیر طرح تقاضاهای نامعقول یا بهتر بگوییم افزایش نامعقول سطح مطالبات از جانب دوستان و برخی گروه‌های حامی رئیس جمهوری و دولت است. این افزایش درخواست ها که در آستانه تشکیل دولت و معرفی وزرا، سیر تصاعدی به خود گرفت، تا حدی طبیعی به نظر می رسید، اما در یک نقطه از حالت طبیعی خارج شده است و به نظر معقول و منطقی نمی رسد. برای توضیح این امر، باید فضاهای مجازی را دائماً رصد کرد و هشیار بود، زیرا ای بسا بسیاری از کسانی که در دامن زدن به برخی خبرها و شایعات و فراتر از اینها، در طرح ساده مطالبات از دولت شرکت می کنند، به‌تصور خدمت و مطالبه حق طبیعی دست به این کار می زنند. عیبی ندارد و عقل و عرف و قانون هم منع نکرده است که مثلاً درباره فقدان وزرایی از جامعه اهل سنت یا بانوان در کابینه، اعتراض و انتقاد نباشد و اگر چنین اعتراضاتی نباشد باید تعجب کرد... دلسوزان صلح‌طلب و واقعی و اصلاح‌طلبان ملی و معتقد به روش‌های آرام و قانونی، باید بیشتر در مهار و عقلانی شدن مطالبات و توضیح محدودیت ها برای افکار عمومی فعال باشند. دامچاله فضاهای مجازی، ممکن است چند روزی اسم و رسم چند نفر را سر زبانها بیندازد، اما اگر دولت تدبیر و امید در ایجاد فضای اعتدال و شرایط توسعه موفق نباشد، بعید می‌دانم دیگر نام و نشانی از این دوستان هم باقی بماند.

■ **حسین شریعتمداری: تحریم‌های جدید امریکا فرزند نامشروع «مادر مذاکرات» است**

مدیرمسئول روزنامه کیهان که... در یادواره خاکیان افلاکی در همدان شرکت کرده بود... گفت: نخستین گام، آن است که باور کنیم با امریکا در حال جنگ هستیم و جنگ را فقط در عرصه نظامی تلقی نکنیم... حریف با بهره‌گیری از ساده‌لوحی برخی مسئولان یا نفوذی‌هایی که در پوشش مشاور به برخی از کانون‌های تصمیم‌ساز رخنه کرده‌اند، این توهم را القا می‌کند که مردم و نظام در مقابل یک دو قطبی قرار دارند که یکی از قطب‌های آن، تن دادن به باج‌خواهی امریکاست و قطب دیگر ادامه و افزایش تحریم‌هاست... وی افزود: اینکه امریکا اصرار دارد در مقابل نقض برجام ایران هم از برجام دست بکشد، یک نارنجک دودزاست و صرفاً با هدف باقی ماندن ما در برجام شلیک شده است چرا که خروج ما از برجام کابوس امریکاست و برخلاف آنچه که برخی از دولتمردان ادعا می‌کنند، امریکا هرگز خواستار خروج ما از برجام نیست، زیرا از برجام به‌عنوان یک اهرم برای تحمیل خواسته‌های خود استفاده می‌کند و اگر از برجام خارج شویم، این اهرم از دست امریکا خارج شده است و این همان کابوس امریکاست که محاسباتش را برهم می‌زند و راه تحمیل بیشتر خواسته‌هایش را سد می‌کند.

■ **یادداشت: «نقطه هدف در طرح بازرسی از مراکز نظامی ایران»: یدالله جوانی**

برخی مقامات امریکایی در هفته‌های اخیر از ضرورت بازرسی از برخی مراکز نظامی ایران سخن گفته، در این خصوص عملیات رسانه‌ای خود را آغاز کرده‌اند... امریکایی‌ها با طرح‌ریزی یک سناریوی شیطانی به دنبال متهم کردن ایران به عدم پایبندی به برجام بوده، با جا انداختن این ادعا در افکار عمومی جهانیان و همراه ساختن دیگر کشورها با خود در این خصوص، برجام را به طور کامل زیر پا خواهند گذاشت. در این سناریو، طرح بازرسی از برخی پایگاه‌های نظامی ایران به‌عنوان محل و مراکز مشکوک به انجام فعالیت‌های هسته‌ای، جایگاه ویژه‌ای دارد. امریکایی‌ها بدرستی می‌دانند که جمهوری اسلامی اجازه ورود به مراکز، پایگاه‌ها و سایت‌های نظامی خود را نمی‌دهد. بر همین اساس آنان می‌خواهند همین عدم اجازه را دلیل عدم پایبندی ایران به برجام معرفی کنند و با هزینه ایران از برجام خارج شوند. بنابراین باید هوشیار بود که امریکایی‌ها در حالی که خود برجام را تاکنون به صورت فاحش نقض کرده‌اند چگونه می‌خواهند جمهوری اسلامی را به نقض برجام متهم کنند.